

Kdo bo bodoči papež

Casopisje po svetu in pri nas veliko piše in včasih tudi premalo dostojno ugiblje, kdo bo novi poglavar katoliške cerkve. Omenja jo tega, omenja jo drugače razloge. Zgodovina papeških volitev dokazuje, da je bil izvoljen ponavadi tisti kardinal, o katerem ni bilo pred volitvami nikakih ugibanj.

Po cerkvenih določilih ni potrebno, da bi bil bodoči papež kardinal, niti škof, niti duhoven, marveč je lahko za papeža izvoljen vsak vernik katoliške cerkve. Vendar se je zaradi cerkvenih koristi ustvarilo izročilo, ki drži že več sto let. Po njem je za papeža izvoljen vedno kateri izmed kardinalov.

Ker se ne maramo spuščati v nepotrebna in neprimerna ugibanja, navajamo spodaj v tolažilo tistim, ki jih skrbi, kdo bo novi papež, seznam vseh kardinalov, ki jih šteje sv. cerkev danes. Izmed njih bo nekdo gotovo stopil na Petrov prestol. Kateri, to bo svet izvedel šele tisti dan, ko se bo iznad konklava v Vatikanu dvignil beli dim in oznanil milijonom vernikom po svetu radostno novico: habemus papam — papeža imamo. Verniki naj molijo, da bi cerkev v teh hudih časih dobila pastirja, kakršnega potrebuje.

V svetem kardinalskem kolegiju so kardinali, med katerimi je bodoči papež, razdeljeni po državah takole:

Italija: 1. Pignatelli di Belmonte; 2. Sbarretti; 3. Boggiani; 4. Gaspari; 5. Dolci; 6. Marchetti Selvaggiani; 7. Nasali Rocca; 8. Ascalesi; 9. Verde; 10. Pacelli; 11. Lauri; 12. Lavitrano; 13. Schuster; 14. Rossi; 15. Fumasoni Biondi; 16. Tedeschini; 17. Fossati; 18. Salotti; 19. Della Costa; 20. Sibilli; 21. Marmaggi; 22. Maglione; 23. Cremonesi; 24. Piazza; 25. Pellegrinetti; 26. Pizzardo; 27. Garcia Dominioni; 28. Canali; 29. Jorio; 30. La Piuma; 31. Cattani; 32. Massimi; 33. Mariani; 34. Mercati; 35. Boetto.

Francija: 36. Verdier; 37. Liénart; 38. Baudrillart; 39. Suhard; 40. Tisserant; 41. Gerlier.

Belgija: 42. Van Roey.

Anglija: 43. Hinsley.

Irski: 44. Mac Rary.

Španija: 45. Franc Asiški Vidal y Barquer; 46. Peter Ségura y Saenz; 47. Isidor Goma y Thomas.

Portugalska: 48. Emmanuel Gonçalves Crejeira.

Nemčija: 49. Adolf Bertram; 50. Mihael von Faulhaber; 51. Karl Schulte; 52. Theodor Innitzer.

Češkoslovaška: 53. Karl Kaspar.

Madžarska: 54. Justinien Seređi.

Poljska: 55. Avgust Hlond.

Sirijska: 56. Ignacij Gabriel Tappouni.

Združene države: 57. Viljem O'Connell; 58. Denis Dougherty; 59. George William Mundelein.

Kanada: 60. Rodrigue Villeneuve.

Argentina: 61. Copello.

Brazilijska: 62. Leme.

Volitve v Karpatski Ukrajini

Hust, 14. febr. o. Snoči je bilo izdano uradno poročilo o izidu volitev v karpatsko-ukrajinsko avtonomno zbornico. Vložena in dovoljena je bila ena sama lista, katero je sestavila vlada. Izid volitev je naslednji:

Od celotnega števila 284.365 oddanih glasov je bilo veljavnih 263.202. Od tega jih je vladna lista dobila 243.557, proti njej je pa glasovalo 19.645 volivcev. Za vladno listo je torej glasovalo 93% vseh glasovalcev. Povprečna volivna udeležba je bila 92,5%.

Vojaške vaje na površini 1.000.000 kv km

Newyork, 14. febr. o. Velike spomladanske vaje ameriške vojske mornarice so se začele na ogromnem predelu morja in obale, ki se razteza od San Diega v Kaliforniji do Portorica in čez Panamski prehod do Kube. Površina tega predela znaša nad milijon kv. kilometrov. Vaj se udeležuje 150 bojnih ladij, 600 bombnih in lovskih letal ter 60.000 moških posadke. Predsednik Roosevelt se vaj še ne more udeleževati, ker je bolan. Upajo pa, da se bo odpeljal v manevrski predel konec tedna.

Papeža Pija XI. bodo danes popoldne položili v grob

Vatikansko mesto, 14. febr. o. Pogreb pokojnega sv. očeta Pija XI. bo danes popoldne ob 16. Njegovo truplo bodo zaprli v tri krste: v prvo iz cipresnega lesa, v drugo svinčeno in v tretjo spet leseno. Obraz in roke sv. očeta bodo pokrili z belo tenčico, ostalo pa z rdečo. Krsto bodo nato prepeljali iz kapele Svetega zakramenta pred glavni oltar, kjer so v podzemeljskih prostorih pripravili za pokojnega Pija XI. začasno grobnico.

Pred prinosom trupla v grobnico bodo cerkev zaprli. V cerkev k žalni slovesnosti bodo smeli samo kardinali ter papeški dvorni prelati, diplomatski zbor, rimski plemiči in drugi povabljeni dostojanstveniki. Širše občinstvo pogrebu ne moglo prisostvovati, pač pa bodo slovesnost prenašali po radiu.

Iz vse Italije so v nedeljo, včeraj in še danes prihajali posebni romarski vlaki, ki so pripeljali tisoče in tisoče vernikov, da pomolijo pred mrtvaškim odrom pokojnega papeža. Do sinoči je po približni cenitvi šlo skozi baziliko sv. Petra mimo trupla papeža nad milijon ljudi, število, kakršnega človeška zgodovina ne pozna v nobenem podobnem primeru. Do danes popoldne, preden bodo cerkev za občinstvo

zaprli, računajo, da bo šlo mimo krste še 100.000 vernikov.

Zaradi papeževe smrti bo v petek po vsej Italiji dan narodnega žalovanja. Državni uradi in šole ne bodo delale. Zastave, ki so jih na dan smrti svetega očeta razobesili na pol droga, bodo nocoj sneli, v petek pa jih bodo spet razobesili.

Včeraj se je sestala kardinalska kongregacija. Na sejo so prišli vsi kardinali rimske kurije, dalje kardinal msgr. Schuster, nadškof milanski, msgr. Ascalesi, neapeljski nadškof, pariški kardinal msgr. Verdier, lillski škof msgr. Linere, quebeški škof Villeneuve in taragonski škof msgr. Vidal.

Razpravljali so o tekočih vprašanjih, nastalih med izpraznitvijo papeškega prestola.

Berlin, 14. febr. Včeraj so se v vseh nemških katoliških cerkvah darovale zadušnice za pok. papežem Pijem XI. V Berlinu je maševal sam berlinski škof Preising v cerkvi sv. Hedvige.

Newyork, 14. febr. o. Ameriška poslanska zbornica in senat sta včeraj imela kratko spominsko sejo v počastitev pokojnega Papeža Pija XI.

Sv. oče Pij XI. nekaj ur po smrti na postelji, na kateri je izdihnil...

Nova pogajanja med Francijo in Francoskom

Pariz, 14. febr. o. Na današnji seji francoske vlade bodo sklenili, kakor poroča pariški tisk, naj se posebni odposlanec Francije, senator Bernard, vrne v Burgos na novo posvetovanje s španskimi nacionalisti.

Ob svojem drugem potovanju v Burgos bo Bernard imel nalogo, ne samo da prouči način, kako čimprej urediti diplomatske odnose med Francijo in Španijo, temveč tudi, da pripravi urede gospodarskih in trgovskih razmer med obema državama. Bernard bo razpravljal z vlado generala Franca tudi o vprašanju beguncev.

London, 14. febr. Snoči je bila seja parlamentarnega odbora za Španijo. Zanj je vladalo veliko zanimanje. S seje so bile poslane brzoglasne predsedniku francoske vlade Daladieru in zunanjemu ministru Bonnetu ter več francoskim narodnim poslancem in predsedniku angleške vlade Chamberlainu. Odbor je v teh brzoglasnih naglasih, da vse stranke angleškega parlamenta želijo, da Anglija in Francija priznata vlado generala Franca pod pogojem, da izda Franco amnestijo in obljubi umik tujih prostovoljcev.

Zakon o kazni za nasilja v rdeči Španiji

Burgos, 14. febr. o. Nacionalistična vlada je izdala poročilo, v katerem pravi, da so vse vojaške operacije v Kataloniji končane in da se začenja zlasti po mestih redno življenje. Delo v vseh nepoškodovanih tovarnah je v večjem ali manjšem obsegu ustavljeno.

Vlada je izdelala zakonski načrt, ki natančno določa, kdo bo moral odgovarjati za vse zločine in nasilja, storjena na ozemljih, ki so bila vse do zadnjega pod oblastjo rdečih. Zakon določa tudi kazni za krivce. S sprejetjem tega zakona namestila nacionalna vlada zadeti tiste, ki so v resnici odgovorni za vse, kar se je dogajalo v rdečem ozemlju. Tisti rdeči voditelji, ki so pobegnili čez mejo — in teh je večina — bodo izgubili špansko državljanstvo. Zakon gleda na to, da ne bi zaradi izvajanja kazenskih določil v ničemer trpelo gospodarsko življenje.

Minister za zunanje zadeve Jordana je sprejel drugega za drugim predstavnike Irske, Urugvaj in Anglije. O teh sprejemih ni bilo izdano nobeno uradno obvestilo, vendar se v političnih krogih smatra, da je predstavnik Irske sporočil Jordanu sklep svoje vlade, da pravno prizna vlado generala Franca.

V narodni noši sta šla po mlii one v Ameriko

Atene, 14. febr. o. Železniški nosač na grški postaji Drama v Macedoniji, Vulgaridis po imenu, ter njegova sestra sta pred nekaj dnevi dobila od nekega ameriškega notarja sporočilo, da jima je v Združenih državah umrl stric ter ju v oporoki postavil za dediča vsega svojega premoženja. To premoženje znaša v gotovini štiri milijone dolarjev. Nosač in njegova sestra sta z naslednjim vlakom odpotovala v Atene na ameriško poslaništvo po potni list, katerega sta seveda takoj dobila. Ker je še tisti dan odhajal iz Pireja parnik za Newyork, sta se uboga Grka vkrcala nanj kar tako, kakršna sta dospela iz Drame v Atene: v preprosti kmečki narodni noši, samo da bi čimprej prišla do bajnih stričevih milijonov.

Naš prvi veleposlanik v Romuniji Jovan Dučić je včeraj izročil na romunskem dvoru svoje poveljnice.

Važen sklep izvršnega odbora stranke JRZ pred sejo skupščine

Vsa JRZ bo podpirala Cvetkovičevo vlado

Belgrad, 14. febr. m. Prihodnja seja narodne skupščine bo sklicana ne za jutri, kakor so napovedovali, marveč za četrtek, 18. t. m., ob 9 dopoldne. Edina točka na sporedu te seje je volitev skupščinskega predsedstva. Za predsednika bo izvoljen, kakor vse kaže, bivši pravosodni minister dr. Milan Simonović.

Včeraj popoldne je imel sejo izvršni odbor stranke JRZ. Seje so se udeležili predsednik stranke dr. Milan Stojadinović in podpredsednik dr. Anton Korošec in dr. Mehmed Spaho. Na seji je bil tudi ministrski predsednik in

Vesti 14. februarja

Vprašanje o razdelitvi surovin, ki je zanimalo vojno leta 1914., bo krivo tudi prihodnje vojne, ker ga Zveza narodov ni hotela rešiti tako, da bi bile surovine deležne vse države, katere jih potrebujejo, med njimi zlasti Nemčija. To je izjavil v Atenah slovitni angleški pisatelj Wells.

Predsednik angleške vlade Chamberlain je včeraj v poslanski zbornici dejal, da ni v nacionalistični vojski nihče dal povelja, naj letala bombardirajo otok Minorco v trenutku, ko je angleško brodogradnja pripeljala nacionalistično vojsko. Opozicijski poslanci so v zbornici trdili, da so to bila italijanska letala, ki naj bi se maščevala zaradi tega, ker so Minorco zasedle samo Francove čete in to po posredovanju Anglije.

Nemška vlada je uradno protestirala pri francoski vladi zaradi aretacij nemških časnika, katere spravljajo v zvezo z delovanjem alžaskih avtonomistov.

4000 km je preletel ameriški pilot Kelsey z novim vojaškim lovskim letalom tako naglo, da znaša povprečna brzina 515 km na ura. Predvrel je voo severno ameriško celino počez, na koncu se je zaletel v neko drevo in se mu je letalo razbilo, sam pa je ostal živ in cel.

Nad 200.000 ljudi je bolnih za gripo v Moskvi. Samo v GPU je zbolelo do zdaj 4000 uradnikov in miličnikov. Zaradi teh nenadnih počitnic v GPU najbrž v Rusiji nihče ne žaluje.

Romunski notranji minister Calinescu je izdal vsem podrejenim organom najstrožja navodila, da morajo v kali zatreči vse ostanke Codreanove »Železne garde« zaradi odkritja nove teroristične organizacije »Železne garde« v Bukarešti. Ta organizacija je pripravljala atentat nanj in še na nekatere druge romunske javne osebnosti zaradi položaja voditeljev garde v ječah.

Francoski zunanji minister Bonnet je sinoči sprejel predstavnika naših bojnikov in rezervnih častnikov, Bogdanoviča.

Italijanska vlada je poklicala v domovino križarke »Duca d'Aosta« in »Eugenio di Savoia«, ki sta potovali okoli sveta ter zadnje čase obiskavali južnoameriške države. Ko sta pluli čez Panamski prekop v Tihoo morje, je prišlo v Panami do hudih demonstracij. Vlada odpoklic utemeljuje, češ da sta križarki glavni del svojega programa izpolnili s tem, da sta obiskali italijanske izseljence v južnoameriških državah.

Do hudih spopadov med Hindii in mohamedanci Angleški poslanik v Rimu lord Perth je imel včeraj kratek razgovor z zunanjim ministrom Ciano. Razgovor se je nanašal na izvajanje italijansko angleškega sporazuma.

je prišlo v indijski pokrajini Cawnpore. Pri spopadih je bilo 40 ljudi ubitih, 400 ranjenih, 600 pa so jih zaprli. Angleži so razglasili v pokrajini in v prestolnici vojno stanje. Domnevajo, da so k spopadam hujskali angleški agenti, ker so zadnje čase Indiji brez razlike vere začeli zahtevati svoje pravice. Svecarski mejni stražniki so v pokrajini Grisons prijeli dva nemška mejna stražnika, ki sta hotela na švicarskem ozemlju ujeti dva Nemca, ki sta pobegnila čez mejo.

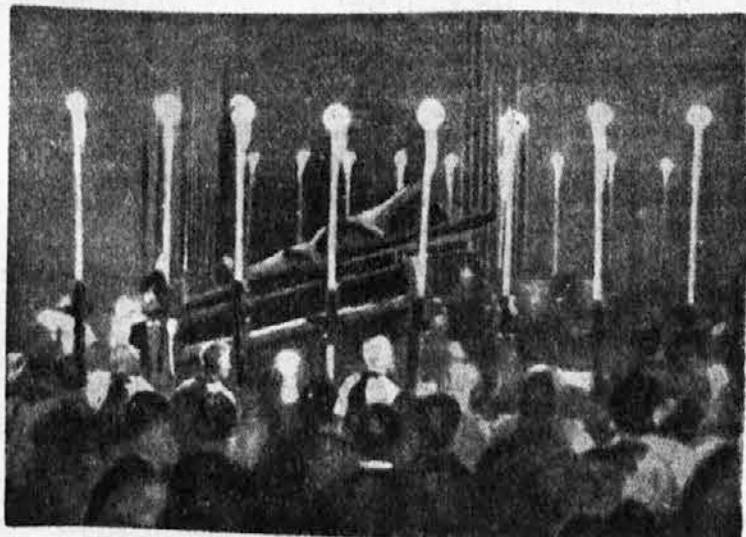
Egipt bo te dni pravno priznal špansko nacionalno državo.

Zadušnica za pokojnim sv. očetom

Ljubljana, 14. februarja. V stolni cerkvi sv. Nikolaja je bila ob 10 slovesna zadušnica za sv. očetom papežem Pijem XI. Sredi cerkve je bil postavljen močeden katafalk. Na vrhu je bilo razpelo, ovito v črni flor, spredaj pa papeška tiara s križem. Zadušnico je opravil vladika, škof dr. Gregorij Rožman ob asistenci 4 kanonikov in semeniščnikov. Nato so sledile žalne molitve pred katafalkom. Maše zadušnice so se udeležili ban dr. Marko Ntalačen s člani banskega sveta in višjimi banskimi uradniki, divizijski general Lukič z oficirskim zborom, župan dr. Jure Adlešič s številnimi mestnimi svetniki, vsi šefi glavnih državnih uradov, zastopniki raznih korporacij in društev in krščanske organizacije z zastavami, tako fantovski odsek. Žalni svečanosti je prisostvovalo tudi mnogo občinstva.

Neznana utopljenka

Ko je šel ob tričetrt na devet zjutraj Franc Mlinar ob Koprivnici od Jožefovega Hofa v Nunskali ulici proti cerkvi sv. Duha, je opazil v vodi človeško truplo. Že na prvi pogled je ugotovil po črnem plešu, ki se je premikal po vodi, da je to ženska. Takoj je obvestil policijo. Ob tričetrt na devet je prišla komisija z dr. Podpečanom in policijski nadzornik Zaveem, da ugotovi dejansko stanje. Truplo so potegnili iz vode, vendar do zdaj še niso mogli ugotoviti, kdo naj bi bila ta ženska. Nekateri zatrjujejo, da je neka celjska »kartslogerica« iz Nove vasi, ki se ga je, kakor pravijo, rada večkrat nasekala. Tudi še ni ugotovljeno, ali je ženska sama skočila v vodo, ali je vanjo padla, ali pa jo je kdo pahnil v Koprivnico.

Truplo pokojnega svetega očeta Pija XI. na mrtvaškem odru v kapeli sv. Zakramenta, odkoder ga bodo danes popoldne prenesli v začasno grobnico pod velikim oltarjem v baziliki sv. Petra.

Sedanja moč rdeče španske vojske

380.000 slabo opremljenih in izčrpanih vojakov

Ko je Francova vojska zavzela vso Katalonijo do francoske meje, se je po krajšem odmoru po tamkajšnjih vaseh začela vračati na južno bojišče, kjer se republikanske čete le še skušajo upirati in braniti z vso odločnostjo Madrid in druga mesta v srednji Španiji. Del Francove vojske odhaja zdaj na madridsko bojišče, drugi del pa na jug proti Castillonu.

Vrhovni poveljnik republikanskih čet, ki branijo Madrid, je general Miaja. Razpolaga s 380.000 slabo opremljenimi vojniki, ki so po povrhu še zelo izčrpani radi neprestanih bojov. S temi vojniki mora general Miaja braniti bojno črto, ki je dolga približno 1000 km. Rdeča vojska je razporejena takole:

Osrednja armada, ki ima svoj glavni štab v

Aranhuez, brani polkrog severno od Madrida in najnevarnejšo točko, do katere bi prodrla Francova vojska od Guadalahare.

Vzhodna republikanska vojska, ki ima svoj glavni štab v Valenciji, brani ozemlje od Teruela do obale Sredozemskega morja pri Castillonu.

Estramadurska armada na zahodu s štabom v Ciudad Realu.

Andaluzijski oddelki, ki imajo svoj glavni štab v Haenu, branijo dolgo bojno črto od Tolida do Almerije.

Kakor se zdaj zdi, bo Francova vojska najprej napadla na najbolj občutljive točke v smeri od Saragoze proti Gudalhari. Ko nacionalistične čete prodrejo to bojno črto, španska državljanska vojska ne bo trajala več dolgo.

General Franco v karikaturi

Tam, kjer človek pozabi svoje ime

Nezaslišan primer človeške podlosti: ubijal je tovariše in prodajal njihovo orožje, da bi s tem denarjem pobegnil iz legije

Skoro je ni stvari na svetu, ki bi bila tako neizčrpni vir najzanimivejših novic, kakor je tajska legija. Tajska legija je del francoske armade, ki varuje francosko kolonialno posest v Afriki. Tu vojaki ne služijo svojega kadrovskega roka kakor drugod. Ta armada sestoji skoraj samo iz tujecev, ki vstopajo v legijo kot najemniki iz najrazličnejših vzrokov: eden zato, ker se je doma skregal s paragrafi in da bi se odtegnil roki pravice, drugi zato, ker ga je življenje razočaralo in da bi pozabil na to, vstopi v legijo, kjer življenje ne pozna pokoja. Tretji zopet zato, ker se mu hoče dogodivščiti in burnih dogodov. Ljudje najrazličnejših značajev so tu zbrani. In te ljudi je mogoče krotiti samo s primerno disciplino.

V legiji ne boš našel nobenega imena. Kdor vstopi v legijo, lahko pozabi na svojo preteklost. On je sedaj samo vojak in nič drugega. Nihče ga ne sprašuje, za njega se znova začne življenje, prav kakor da bi se ponovno rodil.

Pred naborno komisijo stopi mladenič, ki ga jezik izdaja za južnega Francoza. Bog ve, kako burno in težko življenje ima za seboj. Imenujem se Wagner, pravi »in sem Nemec«. Nihče ga ne vpraša, ali je to res. »Dobro«, reče podčastnik in ta človek postane legionar Wagner, počuti se prostega in prerojenega.

Tajska legija - 25.000 mož

Legija šteje pet polkov, od katerih so štirje pehotni in eden konjeniški. Vsega skupaj je to 25.000 mož. Sedež legije je v Sidi-bel-Abbeu, kjer rekrute preoblecijo, izurijo in jih potem porazdeli na razne kraje. Služba v legiji traja pet let. Ob koncu vsakega petega leta se lahko obnovi. Po 25 letih dolga legionar pokojnino, ki si jo pošteno zasluži. Kaji življenje v legiji je zelo naporno in nevarno. Neprestani boji, dolgi pohodi,

vračina, žeja, domotožje in nešteto drugih telesnih in duševnih težav, vse to mora legionar dan za dnem prenašati. Marsikdo obupa, še predno je potekel petletni rok. Ta se sam konča iz obupa, drugi pobegne. Toda gorje, če ga zalotijo na begu. Čaka ga še hujše trpljenje, dokler ga ne reši — smrt. In zgodbe? Na tisoče jih je. Ena teh zgodb je na primer tale:

Skrivnostni Jud

Naš vojni tovariš je bil človek, o katerem ni nihče vedel kaj natančnejšega. Bil je molčeč in sam vase zaprt. Nikomur se ni posrečilo, da bi kaj več izlekel iz njega. Do nas vseh je bil zelo netovariški in smo ga trpeli samo v tolika, v kolikor je to zahtevala služba. Nikomur ni nikdar storil nobene usluge ali pa, da bi komu kakorkoli pomagal, razen če je videl, da bo imel sam korist od tega. Prav zaradi te njegove lastnosti smo domnevali, da je Jud in smo ga tudi tako kretili. In res se nismo zmotili. Bil je Jud po svojem poreklu in značaju. V napornem in divjem legionarskem življenju te družijo s svojimi tovariši eno: stalna nevarnost, smrt, ki neprestano preži v deželi teh bojevitih in zahrbtnih plemen. Videl smo sicer, da ta človek ni dosti prida, vendar pa nismo mislili, da bi bil zmoežen tako podlih dejanj.

Nekoč smo bili v pokrajini nekega uparnega in bojevitiga arabskega plemena. Naš oddelek je bil nastanjen v neki trdnjavi, visoko v gorah. Ker se je bilo treba bati, da nas domačini nenadoma napadejo, so stali okrog trdnjave podnevi in ponoči stalne straže, ki smo jih ponoči podvojili. Toda vsako jutro smo dobili enega ali dva vojaka — mrtva. Nobeden od teh pa ni bil ustrelen, ampak vsak je imel globoko rano na levi strani prsi. S čudovito točnostjo je bil zadan

vsak suneč, tako, da je smrt v hipu nastopila. To se je godilo že nekaj dni sem, ne da bi mogli ugotoviti, kaj je. Poskusili smo vse, da bi to preprečili, toda vse zaman. Končno je prišlo tako daleč, da že nihče ni hotel več na stražo. Naš poveljnik je pretil, toda vse ni nič pomagalo. Ker ni drugega kazalo, nas je vse zbral in vprašal, kdo hoče na stražo prostovoljno. Javil sem se jaz, nek Poljak in nek Turek. Stavili pa smo en pogoj: da se nam ne sme nihče približati, tudi nadzorujoči častnik ne. Vsakega, kdorkoli bi se nam približal, ga bomo brezpogojno ubili.

Kdo je ponoči klal stražarje

Ko je odbila osma večerna ura, smo odšli z voščili svojih tovarišev: srečno! Mrak je padel v dolino, mi pa smo se postavili na svoja mesta. Ure so počasi in enakomerno potekale, ne da bi kaj motilo tiho, mirno noč. Bilo je ob pol 3 jutraj. Kar opazim, da se je mestu, kjer je stal moj tovariš, nekda blizal. Čudno se mi je zdelo, saj je bilo vendar izdano povelje, da se nam ne sme nihče približati. Hitro sem skočil za zid, počenil in čakal, kaj bo. Puško sem imel pripravljeno na strel. Neznavec se je približal mojemu tovarišu, potegnil izpod plašča vojaško steklenico, nallil in mu ponudil, češ, kaj se boš branil, saj vem, da ga rad kušas. Moj tovariš se res ni branil, prijel kozarec in ga ponesel k ustnicam. Čim pa se je nagnil, da bi napravil požirek, se je v neznančevi roki nekaj zasvetilo. Ne da bi trafil čas, sem pomeril in sprožil. Pa tudi moj tovariš je opazil nevarnost in zasadi bajonet v nasprotnika. Kakor hitro je padel strel, so se vsi v trdnjavi prebudili ter klicali k orožju. V par minutah je bila trdnjava obkoljena.

Jaz sam nisem vedel, kaj naj vse to pomeni. Videl sem, da smo ubili svojega tovariša-legionarja. Toda kaj, kako? To je gotovo pomotla Hitler emo zvedeli, kako in kaj.

Zunaj trdnjave smo opazili človeka, ki se je skušal izmuzniti. Ujeli smo ga in odvedli v trdnjavo. To je bil star človek iz plemena te dežele. Nosil je puško, ki smo jo spoznali za last pred nekaj dnevi na straži umorjenega legionarja. Ta človek ni hotel povedati ničesar. Toda končno smo ga z malo hujšimi sredstvi le prisilili, da je povedal resnico, nad katero smo se vsi zgrazali.

Človek, ki smo ga ubili, je bil tisti naš »tovariš«, o katerem smo rekli, da je Jud. Dogovoril se je z domačini-Arabci, da jim bo prodajal za mastno plačo puške in municijo pobitih legionarjev, s katerimi so nas oni sami potem ubijali. Svoj zločinski posel je prav dobro opravljal, in bi ga tudi končal, da ga nismo preje zalotili. Ko bi si nabral dovolj denarja, bi pobegnil. V njegovi obleki smo našli 145.000 frankov denarja, ki ga je prejel za kri in življenje svojih tovarišev. Pri njem smo našli tudi velik nož, ki ga je dobil od Arabcev in s katerim je moral svoje tovariše.

Zahtevajte povsod naš list!

„Teden pogozdovanja“

Predvčerajšnjim se je v Atenah na svečan način in ob udeležbi ogromne množice prestolniškega ljudstva in ob splošnem navdušenju začel »teden pogozdovanja«. Teden pogozdovanja je v okviru velike svečanosti otvoril kralj Jurij II., ki je pri tej priliki eno drevo sam zasadil. Njegovemu zgledu so sledili nato še predsednik vlade Metaxas, poslaniki USA, Jugoslavije in Egipta ter člani vlade, ki so se udeležili svečanosti. Računajo, da je bilo v okolici Aten in v Atenah samih zasejanih dozdaj okoli 150.000 dreves, mislijo pa, da jih bo do konca »tedna pogozdovanja« zasajenih skupno okoli 350.000. Predsedništvom je minister Kozias imel govor po radiu in je v njem poudaril veliko korist tega pogozdovanja.

Programi Radio Ljubljana

Torek, 14. febr.: 11 Solška ura: Od Carigrada do Sirije — potopisne slike in recitacije (gđd. Julija Sušteršič) — 12 Balalaika igrajo (ploščo) — 12.45 Poročila — 13 Napovedi — 13.20 Narodne pesmi ob spremljevalni orkestru. Poje g. Friderik Lupša, igra Rad. orkester — 14 Napovedi — 18 Veselo rajanje (ploščo) — 18.40 Nov način vzgajanja (g. dr. St. Gogala) — 19 Napovedi, poročila — 19.30 Nac. ura — 19.50 Deset minut zabave — 20 Slovenski vokalni kvintet — 20.45 Harmoniko igra g. Jože Jurman — 21.30 Pisani sonek (ploščo) — 22 Napovedi, poročila — 22.15 Veseli zvoki, igra Radij. orkester.

Sreda, 15. febr.: 12 Operetni napovedi (ploščo) — 12.45 Poročila — 13 Napovedi — 13.20 Koračnice in polke (ploščo) — 14 Napovedi — 18 Mladinska ura: a) Iz življenja južnoameriških Indijancev (g. dr. V. Bohinec); b) Nekaj okvirjev za slike (g. M. Zor) — 18.40 Sestav Slovenije po stanovih (g. M. Valant) — 19 Napovedi, poročila — 19.30 Nac. ura — 19.50 Prirodopisni kotiček (g. prof. Pengov) — 20 Melody jazz — 20.45 Mussorgski Ravel: Slike z razstave, simf. suita (ploščo) — 21.15 Koncert na violoncelu, g. Ceda Sedlbauer pri klavirju g. prof. Lipovšek — 22 Napovedi, poročila — 22.15 Cimermanov kvartet.

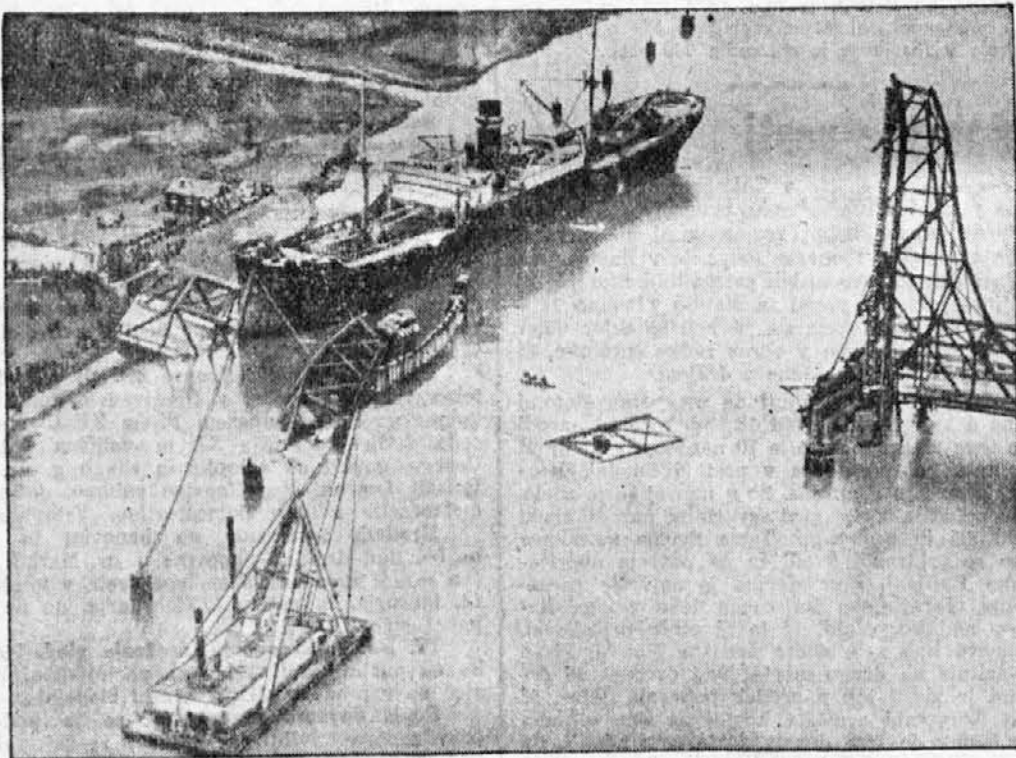
Četrtek, 16. febr.: 12 Baletna glasba (ploščo) — 12.45 Poročila — 13 Napovedi — 13.20 Pesmi iz Španije (ploščo) — 14 Napovedi — 18 Zbor mestne ženske realne gimnazije poje s spremljevalnim Radij. orkestrom — 18.40 Slovensčina za Slovence (g. dr. Rud. Kolarik) — 19 Napovedi, poročila — 19.30 Nac. ura — 19.50 Deset minut zabave — 20 Trebušnik na potovanju. Zvočne slike, prirejane za radio po spisih J. Mlakarja. Izvajajo člani rad. igral. družine. Osebe: Trebušnik, Ivanča — njeno nečakinja, Bečkov Groga, Gospod Janjo in drugi — 22 Napovedi, poročila — 22.15 Lalka glasba, igra Radij. orkester.

Petek, 17. febr.: 11 Solška ura: Leteča riba (g. R. Bažar) — 12 Iz slovenskih krajev (ploščo) — 12.45 Poročila — 13 Napovedi — 13.20 Opoldanski koncert slov. glasbe (Radij. orkester) — 14 Napovedi — 18 Zenska ura: Razlaga jedilnikov za postni čas (g. V. Perkuh) — 18.20 Ploščo — 18.40 Francosčina (g. dr. St. Lehen) — 19 Napovedi, poročila — 19.30 Nac. ura: Stari slov. žemtovanski običaji (R. Dostal, Ljublj.) — 20 Citraski duet (g. E. Mezoliti, M. Hebelin) — 20.40 Iz opernega carstva. Poje gđd. Valerija Heybalova, igra Rad. orkester. Dirigent: D. M. Sijance — 22 Napovedi, poročila — 22.30 Angleške plošče.

Sobota, 18. febr.: 12 Vožnja neznanu kam (ploščo) — 12.45 Poročila — 13 Napovedi — 17 Otrska ura: a) Selma Lagerlöf: Kako je Niles Holgerson potoval z divjinimi gosmi. Povest v nadaljevanjih; b) Pripovedovanje gđd. Komarove — 17.50 Pregled sporeda — 18 Za delopust, igra Radij. orkester — 18.40 Pogovori s poslušalci — 19 Napovedi, poročila — 19.30 Nac. ura — 19.50 Beseda k prazniku (g. F. S. Finžgar) — 20 O znanosti in politiki (g. urednik dr. Al. Kuhar) — 20.30 Veseli živalski krog: Zavozili smo v Vodnarja — Astrolog vam naš pove — kak je prišlo do denarja — kak življenje pot vama gro. Pester večer. Izvajajo člani rad. igral. družine. Sodelujeta Jožek in Jožek. — 22 Napovedi, poročila — 22.15 Za dober konec, igra Radij. orkester.

»Katera žival je pa to, očka?«
»Čakaj, da si natakem očala.«

Pri vožnji skozi visoki most čez prekop v bližini mesta St. Georges v Ameriki se je ameriški parnik »Waukegan« zadel v podpornik in porušil most

Norman Raily Raine:

JUNAŠTVA ROBINA HOODA

ZGODOVINSKI ROMAN S SLIKAMI

Lady Marian je naslonila svoje vroče, lepo čelo ob podboj nastežaj odprtega okna. Misli pa so ji tavalje po daljnih, temnih in skrivnostnih sherwoodskih gozdovih. Od časa do časa so prihajali na njena šesa zamolklo počijo koraki nočnih straž, ki so hodile gor in dol po svoji odmerjeni poti pred gradom. — Sicer pa je bilo tiho, slovesno tiho. Noč je bila tako lepa kakor danje. Od nekdaj se je vzela mlačen veter, ki je lady Marian pobožal po čelu ter se začel igrati z njenimi mehkiimi, za spanje razpuščenimi lasmi. Oblečena je bila v dolgo, lahko belo večerno haljo, stala je pri oknu obilita s srebrno mesečino, bila je prej podobna kakšni prikazni kakor živemu bitju — vili, ki kliče svojega ljubega, njen ljubci pa je daleč, daleč in ne more priti. Nekaj časa je tako stala nepremično pri oknu, nato pa je se nenadoma zdrznila v svojem sanjarjenju. Obrnila se je od okna in odgovorila Bess:

»Bess, poslušaj,« je dejala kakor bi glasno nadaljevala in razpredala misel, ki se je bila doslej v njej tiho razpleta in rojevala. »On ni tak, kakršni so drugi! In že je stopila k Bess. Bess je dvignila oči s pletiva, se ji nasmehnila, ni pa ji odgovorila. Ni hotela s svojim odgovorom zmotiti mladega dekleta v njenih lepih mislih, ni je hotela prekinjati v njenih rožnatih sanjah.

»Kako je pogumen in predrzen! je

nadaljevala lady Marian in se pritnila čisto k Bess. »Hraber je, pa... če premislim, kako je tudi blag in dober! On ni tak kakor...« Ni spregovorila misli do konca. Umolknila je, kajti ta hip je zagledala pred seboj njegov lik. Tako živo ji je stopil pred duševne oči, da se je vsa zastarmela vanj. Njena domišljija ji ga je pričarala tako živo pred oči, da je kar z rokama posegla po njem. Rada bi se mu vrгла v naročje. Pa so ji spet same od sebe omahnile roke ter ji brez moči obvisle ob telesu. Prevara jo je užalostila. Odkar je bil tako erečno in spretno ubežal vislicam, ga ni več videla. In od dne do dne je zdaj bolj čutila, kako za njim hrepeni, kako vroče si ga želi. Zdalji neč več ne skriva ne pred samo seboj ne pred Bess, da je v Robina zaljubljena iz dna srca, da ga brezmejno ljubi. Ljubi ga, pa sta tako daleč vsakebi; loči ju kri in položaj. Strah jo je, ko pomisli, da ga bo morala preje ali elej pozabiti. Prisilili jo bodo, da se bo morala porčiti s sirom Guyjem Gisbourneškim. In potem bo njena ljubezen v kraju. Le v njenih mislih in sanjah bo posej še lahko živel. Nikdar pa ga ne bo mogla preboleti, preveč drag je že postal njenemu srcu...

Tesno ji je postalo pri tej misli, tesno in težko. Kako bo prebolela tega draga fanta, ki ji je postal tako ljub, da je napolnil vse njene misli. Neprestano

se ga je spominjala, neprestano je gledala pred seboj njegovo drago sliko. — Spomnila se je vseh podrobnosti od časa, ko ga je prvič zagledala. Spomnila se je, kako pogumno je hodil skozi dvorano v jelenom okrog na ramenih, kako predrzno je vršel svoje nenavadno breme na mizo pred princa Ivana. Kako junško se je boril in kako spretno je ušel zasledovalcem. Na misel ji je prišel njegov prepad v sherwoodskih gozdovih, kjer je ujel sira Guyja Gisbourneškega, nottinghamskega sodnika in njo. Kako eta potem hodila po gozdu in gledala siromake, ki so jih bili mučili njeni rojaki Normani. Spomnila se je zasede, s katero so ga Normani ukaniili, spomnila sodebe in prizora na morišču. Spomnila se je, kako je šla k njegovim prijateljem, kako je pripravila zvijačo in mu omogočila, da je ušel, ko mu je rabelj že natikal vrv okrog vratu.

Kakšen metec in preplah je nastal, ko se je rabelj zgrudil zadet od pušice, ki jo je mojstrsko izstrelil Ivan Malček, zgrudil vznak! Kako naglo je planil Robin, ko mu je Muck prezel vrv, s katero je imel zvezani roki na hrblju! In že se je začel boji! Kakor vihar je zdrvil Robin proti vratom in posekal vsakogar, ki se mu je postavil na pot. Prezel je vrv, ki je držala notranja grajeka vrata in že ji je izginil morda za vedno izpred oči. Bogve, če ga bo potem, kar se je bilo zgodilo, sploh še kdaj videla. Kakšne težke reči ležijo med njim in njo! Kje neki se zdaj poteka po sherwoodskih gozdovih, morda poseda v taborišču pri ognju prav ob tej pozni nočni uri in misli nanjo, morda se ozira k iznemnemu nebu in roti zvezde, naj mu iz-

prosijo boljše usodo in naklonijo, da se mu bo izpolnila vroča želja in mu zavečela lepa sreča, Bog vedi, če se bodo sploh kdaj moglo razmere tako izpremeniti, da se bosta našla in se objela v veseli gotovosti, da ju poslej nobena reč na svetu ne bo več mogla razdružiti. Cemu se ne vrne kralj Richard z Levjim srcem, ta pravični in dobri mož, ki je znal ščiti Saksonce. Kako lepo in kako varno je bilo za njegovega vladanja življenje v Angliji! Kako zvesto je pazil tudi na njanjo, na svojo varovanko! Bog daj, da bi se vrnil o pravem času in kaznovl svojega nevednega brata, zlobnega princa Ivana brez dežele, ki bi se rad polastil kraljevske oblasti in oholega, zvitega, podlega sira Guyja Gisbourneškega ter zahrbtnega nottinghamskega sodnika! Takrat bo zanj spet zasijalo sonce veselja, preganjani in zatirani saksonski narod se bo oddahnil, Robin Hood, njen ljubli fant, se bo lahko vrnil iz skrivališč v sherwoodskih gozdovih. Mirno bo stopil predno in pred kralja Richarda z Levjim srcem ter jo prosil za roko. In potem bo svatba, šumna in radostna — in veselo življenje do konca dni. Umaknila se bosta iz dvorskega trušča in hruma ter se podala na samotni Robinov dvorec. Zivela bosta brez skrbi in brez strahu v popolni sreči...

Toda ne, saj to ni mogoče! Nikdar se ta njena vroča želja ne bo mogla izpolniti, nikdar ta prekrasna predstava ne bo mogla oživeti, nikdar se čarobne alike iz domišljije ne bodo mogle uresničiti! Le pri željah bo ostalo, in še tem se bo morala odpovedati. Življenje je trdo in kruto, le redko koga obdari s srečo.

Težko ji je postalo pri teh mislih, težko in tesno. Srce se ji je napolnilo z žalostjo. Bridkost ji je prevzemala dušo, zunaj pa je cvetela tako lepa, jasna, bela mesečna noč. Vse je pokojno spalo in se zaspalo počitku. Ona pa je stala ob oknu in premišljevala. Ze sama misel, da bo nekega dne skoraj zatrdno ločena od Robina Hooda in do smrti privezana z zakoni in prepisli k človeku, ki ji je zoprn, ki ga mrzi iz dna srca in ji ne bo nikdar mogel dati ničesar, po čemer hrepeni njena nedotaknjena, deviška mladost, že sama ta misel jo je gnala v obup. Nekaj časa je stala ob oknu zatopljena v razočaranje, vsa zamišljena, potem pa se je v hipu obrnila, skoraj stekla k Bess, jo objela čez ramo, se stisnila k njej in prislonila svoja zaračala ličeca k njenim uvelim ter jo vprašala še zaupljivo. Tako srčkana je bila v svoji vneim.

»Bess, povej mi, kadar imaš koga rada... ali takrat samo nani misliš... samo nani, ki ga ljubiš? Ti, Bess, ti me razumeš, samo s teboj lahko govorim... saj več koga nimam!«

»Vem, vem!« se oglasi Bess in pogleda lady Marian z blagim pogledom, prav kakor mati gleda svojega otroka, kateremu želi srečo brez konca in meja. »Res je, res,« vzdihne, »draga moja lady Marian,« njeno srce, kadar jo ljubimo, potem ne moremo zaspati! Obrčamo se po ležišču z leve na desno, popravljamo vzglavje, premišljujemo, poskušamo zaspati... toda misli nam kar naprej uhajajo k dragemu, njega si predstavljamo, pred oči nam hodi, neprestano ga imamo v mislih vso noč. Do jutranje zarje ne utegnemo zaspati!...«